

MELDURIN

Tønnis veittrar politinum farvæl

– Politiið var politi, tá vit bara vóru mannfólk. Alt bleiv annarleiðis, tá vit finga kvinnuligar politistar, og tað er ivaleyst størsta broytingin, sum er farin fram øll hesi árini. Soleiðis sigur 65 ára gamli havnarmaðurin Tønnis Wardum, sum eftir 41 ár sum politistur nú hevur havt sín seinasta arbeiðsdag

Rannvá G. Fossaberg

Týsdagin í farnu viku hevði Tønnis Wardum sín seinasta arbeiðsdag sum politistur á politistøðini Yviri við Strond. Eftir 41 ár veittrar hann nú starvinum, sum hann hevur gingið upp í við lív og sál, farvæl.

– Eg haldi, at tíðin er komin, har eg takki fyri meg, meðan eg kann finna hurðina sjálvur, sigur Tønnis Wardum, sum mikudagin 09. apríl kann hátíðarhalda sín 65 ára føðingardag.

– Aldurin sigur eisini, at nú er tíð at fara. Eg minnst, tá eg sum yngri politistur skuldi á náttarvakt við Niclasi Jespersen, sum tá var 57 ára gamal. Tá segði eg, at eg fór ikki á náttarvakt við hasum manninum, tí hann fór neyvan at yvirliva eina náttarvakt. Hasa lötuna havi eg fleiri ferðir hugsað um, nú eg eri blivin 65, heldur Tønnis Wardum skemtiliga fyri.

Frá garduni í politiið
Politisøgan hjá Tønnis

Wardum byrjar afturi í 1973, tá hann heldur tilvildarlaga valdi at fara á politiskúla.

– Seinast í 60unum arbeiðdi eg í radiohandlinum hjá SAJ á Bryggjubakka. Regin Leonsson var har, og hann var byrjaður á politiskúla og dámdi so ótrúliga væl, so hann mælti mær til at søkja um upptøku á politiskúlanum. So einfalt var tað, sigur Tønnis Wardum.

Fyri at sleppa inn á politiskúlan mátti tó nóg long skúlagongd til.

– Eg havi ongantíð tímað skúla, men skuldi eg á politiskúlan, var eg noyddur at fara á eitt sokallað realkursus. Tað gjørdi eg so í 1969, tá eg fór niður til Tølløse í Danmark fyri at fáa eitt realkursus, fortelur Tønnis Wardum, sum bleiv liðugur á skúlanum í Tølløse í 1971.

Alt fyri eitt søkti hann á politiskúlan og slapp inn, men politiaevintýrið kundi tó ikki byrja enn. Teir funnu útav, at Tønnis Wardum var føroyingur, so hann mátti fyrst gera hertænastu í

kongaligu lívverjudeildini. Tað gjørdi hann í eitt ár frá januar 1972 til januar í 1973.

– Tað var eitt stuttligt og hendingaríkt ár. Serliga triggir teir fyrstu mánaðirnir vóru harðir og ótrúliga strævnir, og dagarnir vóru eisini rættiliga langir, men mær dámdi væl, og eg hevði fleiri vaktir á Amalienborg, greiðir Tønnis Wardum frá.

Tá hann hevði gjørt hertænastuna byrjaði gerandisdagurin á politiskúlanum loksins. Tønnis Wardum búði í Hvidovre, og hvønn morgun koyrði hann saman við einum starvsfelaga í skúla. Á politiskúlanum tá vóru tilsamans 180 næmingar, sum blivu deildir upp í 10 flokkar.

– Eg var einsamallur føroyingur á skúlanum tá, men eg treivst væl. Har var ikki eitt tað einasta konufólk, so vit høvdu tað veruliga stuttligt og nógvar hendingaríkar lötur, minnst Tønnis Wardum, sum eisini var í starvsvenjing, ímeðan hann gekk á politiskúlanum.

– Tá slapp eg á støðina í Rødovre, har eg skuldi ar-

beiða sum náttarvakt í eina viku. Bara ta einu vikuna upplivdi eg eina rúgvu, og tá vikan var liðug, visti eg alt fyri eitt, at eg var komin á røttu hill, sigur Tønnis Wardum.

Fekk ógvusliga byrjan

Sum nýútbúgvin politistur fekk Tønnis Wardum fast starv í Rødovre.

– Tú kendi ikki fólkini, so alt var ofta meira kyniskt í mun til tá tú arbeiðir sum politistur í Føroyum, sigur Tønnis Wardum og visir á, at sum heild var politista-starvið í Danmark eitt starv við rættiliga nógvum ógvusligum og dramatiskum upplivingum, tí har hendi altíð nógv.

Eina hending minnst Tønnis Wardum serliga væl,

tí hon fór fram longu eitt ár eftir, at hann var útlærdur.

– Tann eina dagin blivu eg og ein starvsfelagi, sum var um sama aldur sum eg, útkallaðir til ein mann, sum í telefonini segði seg hava gjørt okkurt øgilt við konuna. Vit fóru á bústaðin, maðurin tók ímóti okkum, og eg minnst, hvussu hann stóð har í berum yvirkroppi, allur smurdur inn í blóð. Hann vildi hava okkum út í urtagarðin, og meðan vitingu út, sóu vit týðuliga, at onkur var blivin sleipaður gjøgnum gongina, og har var blóð allastaðni. Komnir út í garðin er fyrsta sjónin ein kvinna í náttkjóla, sum liggur við høvðinum undir arminum heilt bókstaviliga, fortelur Tønnis Wardum, sum bleiv ikki sørt skakkur, tá hann sá,

hvat tað var, maðurin hevði gjørt.

– Eg bleiv sjálvandi kløkkur, men í slíkum støðum er nakað av tí fyrsta, tú hugsar, hvat er tað nú eg havi lært, og hvussu eigi eg at bera meg at í eini støðu sum hesari, sigur Tønnis Wardum og heldur fram at greiða frá:

– Øll fyrivarni máttu takast, so eg valdi at leggja mannin í hondjörn, men í tí eg taki um skøvningarnar, gerist eg varugur við, at maðurin eisini hevur skorið seg sjálvan í pulsæðrina, og spakuliga rann blóð úr honum. Eg fekk hann so inn í húsið aftur, og so bleiv annars kriminalpoliti, sjúkrabilur og rustvognur boðsend at koma á bústaðin, fortelur Tønnis Wardum.

Hóast tað var ein heldur